

Boek & periodiek

---

werk van Richard Ellwood zijn wij begonnen aan een nog grotere onderneming: ons 'E-learning Capacity' (vermogen tot E-leren). Dit nieuwe TSA E-Learning System geeft ons de mogelijkheid wereldwijd interactieve studiecursussen aan te bieden die tekstueel materiaal aanbieden alsook video- en audioclips van lezingen en programma's die tot voor kort slechts voor enkelen beschikbaar waren.

Het is nu ook wel de tijd om uit te blinken! Maar een gedeelte van dat uitblinken is toegang te verkrijgen tot de mythen die onze bedoelingen kunnen helpen vormen en ons kunnen inspireren om dat stapje extra te zetten, om datgene te geven waarvan wij gedacht hadden dat het onze vermogens te boven ging. *The Olympic Odyssey* verschaft ons dat, doordat het boek de idealistische grondbeginselen van de Grote Spelen centraal stelt. Laat ik een paar van de vele verhalen uit het boek met u delen als voorbeeld van de schatten die erin vervat zijn.

Terwijl Hitler in 1936 zijn filosofie van de Arische superioriteit verspreidde, ervoer een Afrikaans-Amerikaanse ver-springer, Jesse Owens, rechtstreeks de ware betekenis van broederschap. Onder Hitlers onheilspellende blik faalde Owens, een wereldrecordhouder, in zijn eerste twee pogingen. Hij had nog maar één kans. Terwijl hij aarzelde en zijn zelfbeheersing probeerde te herwinnen, stapte zijn Duitse rivaal Luz Long op hem af om hem met een eenvoudige suggestie aan te moedigen.

Owens volgde zijn raad op en slaagde gemakkelijk in zijn volgende sprong. Bovendien won hij voorts het ver-springen vlak voor zijn nieuwe Duitse vriend die het gewaagd had de Fuhrer te beledigen. Na afloop, terwijl de massa 'Jazze! Jazze!' (Jesse! Jesse!) scandeerde, hief Owens de arm van Long in triomf omhoog, in plaats van zijn eigen. De twee bleven levenslang bevriend.

Op dezelfde wijze beschrijft een gebeurtenis op de Spelen van Barcelona in 1992 volledig het diepe gevoel van verbondenheid dat wij moeten cultiveren als we die kostbare parel willen vinden: onderling begrip. In het laatste stuk van de 400 meterloop hoorde Derek Redmond wat elke loper vreest – het vreselijke scheuren van zijn achillespees. Met veel pijn moest hij de andere lopers laten voorgaan. Vastbesloten de wedstrijd uit te lopen, probeerde hij weer op te staan toen zijn vader plotseling uit het niets naar voren sprong en riep dat hij op de medische ploeg moest wachten. Vastberaden verklaarde Derek, 'ik moet het uitlopen' waarop zijn vader zei, 'als jij deze wedstrijd gaat uitlopen, dan doen we dat samen!' Langzaam, terwijl de zoon zwaar op zijn vaders schouder leunde, deden ze dat. Dit soort vastberadenheid en teamwerk is de grondslag van uitblinken.

Tenslotte, naarmate wij ons voorbereiden op de wedstrijd waarvan het ons persoonlijk voorrecht is die te lopen, spreekt het verhaal over Billy Mills boekdelen. Billy, die 'gemengd bloed' had en een wees

was, had een stiefvader die hem met behulp van schilderijen van zijn voorouders en knipsels over Olympische kampioenen de mythen leerde die de jongen er mede toe brachten één van de beroemdste wedstrijden in de geschiedenis van de Olympische Spelen te lopen (op geleende schoenen). In de laatste bocht werd Billy omzwermd door de voorste lopers. Indachtig de verplichtingen die hij was aangegaan met de stiefvader die hem geholpen had bij het definiëren van zijn belevingswereld, en met nog maar ongeveer vijftien meter te gaan, vloog hij de favorieten voorbij en won. Na de wedstrijd vroeg een verbijsterde wedstrijdcommissaris aan Billy, die nog steeds zijn geleende schoenen aan had, 'Wie ben jij eigenlijk?'

Phil Cousineau vertelt dat Joseph Campbell hem eens gezegd had dat 'het wonder van mythen de manier is waarop wij onszelf daar vaak in herkennen, hoe ze ons een afspiegeling laten zien van ons eigen innerlijk leven.' Ongeacht uw eigen doelstellingen in het heilige Spel des Levens, hoop ik dat u de mythen in *The Olympic Odyssey* ziet als een manier om uw eigen antwoord op 'Wie ben jij eigenlijk?' te bevestigen.

Ik hoop ook dat de voortdurende pogingen van de Theosophical Society om een gevoel van eenheid en universele broederschap te bevorderen, een fakkel van begrip zullen zijn die u onderweg aan elkaar kunt doorgeven.

Boek & periodiek

---

werk van Richard Ellwood zijn wij begonnen aan een nog grotere onderneming: ons 'E-learning Capacity' (vermogen tot E-leren). Dit nieuwe TSA E-Learning System geeft ons de mogelijkheid wereldwijd interactieve studiecursussen aan te bieden die tekstueel materiaal aanbieden alsook video- en audioclips van lezingen en programma's die tot voor kort slechts voor enkelen beschikbaar waren.

Het is nu ook wel de tijd om uit te blinken! Maar een gedeelte van dat uitblinken is toegang te verkrijgen tot de mythen die onze bedoelingen kunnen helpen vormen en ons kunnen inspireren om dat stapje extra te zetten, om datgene te geven waarvan wij gedacht hadden dat het onze vermogens te boven ging. *The Olympic Odyssey* verschaft ons dat, doordat het boek de idealistische grondbeginselen van de Grote Spelen centraal stelt. Laat ik een paar van de vele verhalen uit het boek met u delen als voorbeeld van de schatten die erin vervat zijn.

Terwijl Hitler in 1936 zijn filosofie van de Arische superioriteit verspreidde, ervoer een Afrikaans-Amerikaanse ver-springer, Jesse Owens, rechtstreeks de ware betekenis van broederschap. Onder Hitlers onheilspellende blik faalde Owens, een wereldrecordhouder, in zijn eerste twee pogingen. Hij had nog maar één kans. Terwijl hij aarzelde en zijn zelfbeheersing probeerde te herwinnen, stapte zijn Duitse rivaal Luz Long op hem af om hem met een eenvoudige suggestie aan te moedigen.

Owens volgde zijn raad op en slaagde gemakkelijk in zijn volgende sprong. Bovendien won hij voorts het ver-springen vlak voor zijn nieuwe Duitse vriend die het gewaagd had de Fuhrer te beledigen. Na afloop, terwijl de massa 'Jazze! Jazze!' (Jesse! Jesse!) scandeerde, hief Owens de arm van Long in triomf omhoog, in plaats van zijn eigen. De twee bleven levenslang bevriend.

Op dezelfde wijze beschrijft een gebeurtenis op de Spelen van Barcelona in 1992 volledig het diepe gevoel van verbondenheid dat wij moeten cultiveren als we die kostbare parel willen vinden: onderling begrip. In het laatste stuk van de 400 meterloop hoorde Derek Redmond wat elke loper vreest – het vreselijke scheuren van zijn achillespees. Met veel pijn moest hij de andere lopers laten voorgaan. Vastbesloten de wedstrijd uit te lopen, probeerde hij weer op te staan toen zijn vader plotseling uit het niets naar voren sprong en riep dat hij op de medische ploeg moest wachten. Vastberaden verklaarde Derek, 'ik moet het uitlopen' waarop zijn vader zei, 'als jij deze wedstrijd gaat uitlopen, dan doen we dat samen!' Langzaam, terwijl de zoon zwaar op zijn vaders schouder leunde, deden ze dat. Dit soort vastberadenheid en teamwerk is de grondslag van uitblinken.

Tenslotte, naarmate wij ons voorbereiden op de wedstrijd waarvan het ons persoonlijk voorrecht is die te lopen, spreekt het verhaal over Billy Mills boekdelen. Billy, die 'gemengd bloed' had en een wees

was, had een stiefvader die hem met behulp van schilderijen van zijn voorouders en knipsels over Olympische kampioenen de mythen leerde die de jongen er mede toe brachten één van de beroemdste wedstrijden in de geschiedenis van de Olympische Spelen te lopen (op geleende schoenen). In de laatste bocht werd Billy omzwermd door de voorste lopers. Indachtig de verplichtingen die hij was aangegaan met de stiefvader die hem geholpen had bij het definiëren van zijn belevingswereld, en met nog maar ongeveer vijftien meter te gaan, vloog hij de favorieten voorbij en won. Na de wedstrijd vroeg een verbijsterde wedstrijdcommissaris aan Billy, die nog steeds zijn geleende schoenen aan had, 'Wie ben jij eigenlijk?'

Phil Cousineau vertelt dat Joseph Campbell hem eens gezegd had dat 'het wonder van mythen de manier is waarop wij onszelf daar vaak in herkennen, hoe ze ons een afspiegeling laten zien van ons eigen innerlijk leven.' Ongeacht uw eigen doelstellingen in het heilige Spel des Levens, hoop ik dat u de mythen in *The Olympic Odyssey* ziet als een manier om uw eigen antwoord op 'Wie ben jij eigenlijk?' te bevestigen.

Ik hoop ook dat de voortdurende pogingen van de Theosophical Society om een gevoel van eenheid en universele broederschap te bevorderen, een fakkel van begrip zullen zijn die u onderweg aan elkaar kunt doorgeven.